

متن پرسش

زهره: سلام علیکم: سئوالی داشتمم از استاد عارف اصغر طاهر زاده، نمی توانم این مبحث زمین هیچوقت از حجت خدا خالی نیست را درک کنم چرا فیوضات الهی باید بواسطه امام علیه السلام به ما برسه در حالی که خدا در قرآن فرمود: «انی قریب اجیب دعوه الداع اذا دعان» حس می کنم بین من و خدا با این تفکر فاصله می افته و انگار خداوند را قدرتمندی می بینم که از شدت وجود باید ازش فاصله بگیرم از طرفی بلد نشدم با امام غایبم انس پیدا کنم واز هر دو طرف دست خالییم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید خداوند می فرماید: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» بدین معنا که فلسفه خلقت در راستای ظهور عبادت و بندگی انسانها است. حال اگر در زمین کسی نباشد که مظهر آن عبادت کامل و تام باشد، دیگر خلقت زمین و آسمان معنا نخواهد داشت و این جا است که بحث واسطه فیض به میان می آید و حضور واسطه فیض در زمین، حال چه او حاضر باشد و چه از منظر ما، غایب. در این مورد به نظر می آید کتاب «واسطه فیض» که روی سایت هست، کمک بکند. موفق باشید